

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 22. januar 2025 blev i sag nr. 102135:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har retshjælpsforsikring. I klage af 16/8 2024 har klageren bl.a. anført:

"Vedr. klage til Ankenævnet for Forsikring

Jeg skal herved påklage mit forsikringsselskab, Alm. Brand's afslag på retshjælpsforsikringsdækning af retssag mod Alm. Brand i sag angående afvisning af forsikringsdækning af økonomisk skade i forbindelse med ran begået mod mig den 23. januar 2023.

Med klagen ønsker jeg at nedlægge påstand om, at Alm. Brand er tilpligtet at meddele dæknings-tilsagn til retssag mod Alm. Brand angående erstatningspligt for de ved ranet mistede smykker og øvrige ejendele.

Der vedlægges kopi af anmodning om retshjælpsforsikringsdækning af 17. maj 2024 samt supplerende indlæg af 18. juni 2024 samt forsikringsselskabets korrespondance i sagen af 24. maj 2024 og afslag af 2. juli 2024. Der henvises i det hele til det i min anmodning og supplerende indlæg anførte til støtte for min klage.

Spørgsmålet om dækning af ranet har været behandlet i Ankenævnet for Forsikring under sagsnr. 100528, til hvilke akter der henvises. Ankenævnet for Forsikring afsagde d. 3. april 2024 kendelse i sagen, hvorved jeg ikke fik medhold i min klage.

Af såvel Alm. Brands afslag på erstatning, Ankenævnet for Forsikrings kendelse og Alm. Brands afslag på tilsagn om retshjælpsforsikringsdækning ses, at disse alle særligt er motiveret af skepsis overfor den fremlagte dokumentation for min besiddelse af de anmeldte smykker og øvrige ejendele inden ranet. Bl.a. har Alm. Brand anført, at billederne er opstillede og taget kort før ranet fandt sted, hvormed der kraftigt insinueres, at billederne er taget som forberedelse til anmeldelse af en opdigtet, falsk forsikringsbegivenhed.

Ankenævnet for Forsikring

2.

102135

Til brug for sagen, har jeg gennemgået de for forsikringsselskabet og Ankenævnet for Forsikring fremlagte billeder, med henblik på at fastslå tidspunktet for deres optagelse. Tidsbestemmelsen er foretaget ud fra meta-data, hvis muligt, eller ud fra tidspunktet for de af billedet begivenheders afholdelse.

Resultatet fremgår af følgende oversigt: Billeder fra sagsakter	Dato billedet er taget
Billede8 fremsendt 21072023	18. juni 2021
Billede7 fremsendt 21072023	7. september 2022
Billede6 fremsendt 21072023	1. juli 2020
Billede5 fremsendt 21072023	3. april 2018
Billede4 fremsendt 21072023	1. juli 2020
Billede3 fremsendt 21072023	16. maj 2018
Billede2 fremsendt 21072023	12. april 2016
Billede1 fremsendt 21072023	3. april 2018
Billede13 fremsendt 17052023	11. dec 2022
Billede12 fremsendt 17052023	9. april 2020
Billede11 fremsendt 17052023	29. maj 2021
Billede10 fremsendt 17052023	31. januar 2020
Billede9 fremsendt 17052023	11. december 2022
Billede8 fremsendt 17052023	23. maj 2020
Billede7 fremsendt 17052023	4. januar 2023
Billede6 fremsendt 17052023	10. december 2022
Billede5 fremsendt 17052023	Slut januar 2023
Billede4 fremsendt 17052023	Slut januar 2023

Ankenævnet for Forsikring

3.

102135

Billede3 17052023	fremsendt	29. december 2022
Billede2 1705203	fremsendt	Slut januar 2023
Billede1 17052023	fremsendt	Slut januar 2023

Som det fremgår heraf, er størstedelen af billederne taget lang tid før ranet fandt sted og således ikke som insinueret/påstået af forsikringen, taget som forberedelse på en opdigtet og falsk forsikringsbegivenhed.

Billederne er taget i helt almindelige hverdagssituationer og i forbindelse med sædvanlige 'posts' på sociale medier.

Som det fremgår af oversigten, er 4 billeder dateret ultimo 2023, hvilket skyldes, at billederne i forbindelse med indsendelse af anmeldelse til forsikringsselskabet, blev beskåret. I den forbindelse blev den oprindelige udgave overskrevet og ny udgave gemt med datoen for redigeringen som billedets nye meta-data. Dette faktum har på ingen måde været forsøgt skjult for forsikringsselskabet og redigering ej heller foretaget for at fjerne oplysninger af betydning for forsikringsselskabets erstatningspligt. Redigeringen er, som meddelt forsikringsselskabet, alene foretaget for at fjerne irrelevant baggrund med ansigter af privatpersoner, eller privatpersoner, uden så meget tøj på kroppen (fx i bikini).

Ligeledes har det med afgørende vægt været gjort gældende, at selve omstændighederne før og i forbindelse med ranet har givet anledning til undren og dermed været grundlag for afvisning af erstatningspligten. Alm. Brand har således undret sig over, at jeg har taget til træning med smykker og personlige ejendele til en værdi af ca. kr. 130.000.

Som det fremgår af mit supplerende indlæg af 18. juni 2024, har jeg på dagen for ranet, ikke klædt mig anderledes end jeg normalt gør eller iført mig dyrere smykker og ejendele, end jeg normalt ville gå med.

Den beklædning jeg havde på, på dagen for ranet – herunder i form af smykker og tasker – adskiller sig på ingen måde fra, hvad mange andre mennesker helt sædvanligt går rundt med og adskiller sig heller ikke fra, hvad jeg sædvanligvis går rundt med.

Endelig er det af Alm. Brand, både i forhold til afvisning af erstatningspligten og i forhold til afvisning af dækningstilsagn, gjort gældende, at der ikke er ført bevis for smykkernes og de øvrige ejendes værdi og mit ejerskab af disse. Således har Alm. Brand i forhold til ranet anført, at *"Sagen er afgjort på baggrund af manglende behørig dokumentation (købskvitteringer)"*.

Som anført i mit indlæg af 18. juni 2024, bestrides det, at der ikke er ført bevis for mit ejerskab af smykker og ejendele og for disse aktivers værdi. Ejerskabet er dokumenteret både ved de i sagen fremlagte billeder, som tydeligt viser min besiddelse af aktiverne. Værdien af aktiverne er ligeledes på tilstrækkelig og sædvanlig vis dokumenteret både ved billederne og ved de fremlagte certifikater, reparationskvitteringer mv. som er udarbejdet af professionelle guldsmede.

Alm. Brand med ovenstående som grundlag, har afvist at give mig dækningstilsagn under retshjælpsforsikringen, idet det ikke findes rimelig grund til at føre sagen, mener de.

For alle ovenstående begrundelser for afvisning af såvel erstatningspligt som dækningstilsagn gøres det gældende, at disse under en retssag, vil kunne modbevises gennem den bevisførelse, som tillades i en retssag, men som ikke tillades under en klagesag ved Ankenævnet for Forsikring.

I forhold til billederne, vil datoen for disses optagelse kunne bekræftes ved vidneudsagn fra de personer, som er afbilledet på billederne, ligesom der for visse billeder, vil kunne ske forevisning af meta-data i retten til dokumentation af de i billederne lagrede data.

I forbindelse med vidneforklaringerne angående billederne, vil der tillige kunne føres bevis for min besiddelse af smykker og ejendele samt for tidspunktet for min erhvervelse af disse. Endvidere vil der kunne ske vidneførelse angående hvilke smykker jeg normalt bærer samt de smykker jeg havde på umiddelbart inden ranet fandt sted.

Særligt for så vidt angår vidnet A, som jeg havde hyret som barnepige den pågældende dag, vil hun kunne afgive vidneforklaring – under sædvanligt strafansvar – om, at hun så mig umiddelbart inden jeg gik til træningscentret med smykkerne på og tasken med mig. Og ligeledes vil hun kunne bevidne, at have set mig få minutter efter ranet, hvor jeg kom hjem i oprevet tilstand – uden tasken og uden smykkerne. Vidnet har ikke familiære relationer til mig, og må derfor anses som et yderst troværdigt vidne med stor relevans for sagen – et vidne som ikke er tilladt at komme til orde overfor hverken forsikringsselskabet eller Ankenævnet for Forsikring.

I forhold til de i sagen fremlagte dokumenter fra flere uafhængige guldsmede, vil der – eftersom Alm. Brand ses at betvivle rigtigheden af indholdet heraf – kunne ske vidneførelse af de pågældende guldsmede angående indholdet af og rigtigheden af deres erklæringer.

Endelig vil der kunne afholdes syn og skøn angående smykkernes værdi – eventuelt under anvendelse af de uafhængige guldsmedes beskrivelser af de smykker de har besigtiget – idet Alm. Brand generelt bestrider at værdien er blevet bevist.

Der findes således en helt åbenbar og helt rimelig grund for sagens indbringelse for domstolene, i særdeleshed idet hverken forsikringsselskabet eller Ankenævnet for Forsikring tillader den anførte bevisførelse.

I den forbindelse skal det bestrides, at den af Alm. Brand påberåbte sag 100147 ved Ankenævnet for Forsikring har nogen form for præjudice for nærværende sag. I den konkrete sag havde forsikringstager ikke fremsendt nogen form for relevant dokumentationsmateriale, idet der alene var fremsendt utydelige billeder af en guldhalskæde fra 1995 i et tilfælde af tyveri begået i 2021. Der var således, trods opfordring, ikke fremlagt nogen form for dokumentbeviser, herunder eksempelvis billeder eller erklæringer fra guldsmede, for ejerskab, besiddelse, værdi eller ægthed af den i sagen påståede stjalne guldkæde.

Bevismæssigt må retssagen i den anførte sag, da alene forventes at bestå af parts- og vidneforklaringer uden dokumentbeviser af nogen art, hvorfor sagen åbenbart adskiller sig fra nærværende sag.

I nærværende sag er der til forskel for ovennævnte sag, dokumentbeviser for en længere årrække, der dokumenterer ejerskab og besiddelser ligesom der er dokumentbeviser fra professionelle guldsmede angående smykkernes værdi og ægthed, som der ikke var i ovennævnte sag.

Der kan ganske vist ikke siges at være kommet nye oplysninger til i sagen, efter den første afgørelse fra Ankenævnet for Forsikring. Dette argumenterer Alm. Brand for, skulle medføre at der ikke kan og skal meddeles dækningstilsagn under retshjælpsforsikringen.

Sagens kerne er imidlertid, at Alm. Brand, trods fremlæggelsen af flere forskellige former for beviser – som end ikke var fremlagt i den ovenfor berørte sag – ikke har villet tillægge disse nogen form for værdi, og ignoreret disse. Denne manglende anerkendelse af bevismidlernes bevismæssige værdi, findes at være i strid med de sædvanlige krav Alm. Brand og andre forsikringsselskaber stiller til beviser i denne type sager, vil jeg mene.

Der henvises i den forbindelse til min advokats indlæg af 18. juni 2024, vedr. de nævnte sager ved Ankenævnet for Forsikring, sagsnr. 100536 og 100879, hvor billeder af guldmønter fandtes af være tilstrækkeligt bevis og hvor forsikringsselskabet af egen drift indhentede vurdering af smykker hos en guldsmed.

Dermed bliver den yderligere bevisførelse, som skal understøtte indholdet af den allerede fremlagte, omfattende bevisførelse, aktualiseret og rimelig for vurderingen af mit krav mod Alm. Brand.

Det findes derfor, under anvendelse af de sædvanlige hensyn og kriterier, rimelig grund for min førelse af retssagen mod Alm. Brand.

Et afslag, der indirekte er motiveret af Alm. Brands hensyn til ikke gennem retshjælpsforsikringen at finansiere en retssag mod sig selv, er åbenlyst usagligt og i strid med god skik.

Det gøres derfor gældende, at Alm. Brand skal tilpligtes at meddele dækningstilsagn til retssag mod Alm. Brand angående det ved ranet påførte økonomiske tab, som jeg har lidt.

Såfremt de i Ankenævnet for Forsikrings klagesagsnr. 100528 fremlagte bilag ikke kan tilgås af Ankenævnet for Forsikring i nærværende sag, vil disse blive fremlagt særskilt. Ankenævnet for Forsikring bedes venligst meddele, om akterne kan tilgås eller skal fremlægges. Jeg takker på forhånd for behandlingen af denne klage."

Selskabet har den 8/9 2024 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Vi anerkender modtagelsen af ankenævnsklagen i nærværende sag.

Der klages over, at Alm. Brand har afvist at yde forhåndstilsagn om retshjælpsdækning til en retssag mod selskabet.

Alm. Brand har afvist at yde forhåndstilsagn om retshjælpsdækning med henvisning til, at der ikke er rimelig grund til at føre retssagen.

Sagsforløb

Klageren har ved sin advokat anmodet Alm. Brand om retshjælpsdækning til en retssag mod selskabet, idet selskabet har afvist at yde dækning for smykker i forbindelse med et anmeldt tasketryveri.

Retshjælpsbetingelser vedlægges som **bilag 1**.

Selskabet har den 24. maj 2024 afvist at yde forhåndstilsagn om retshjælpsdækning, idet der ikke er rimelig grund til at føre sagen. Selskabet har henvist til, at der ikke er fremkommet nye oplysninger i sagen, og at Nævnet i sag AK 100.528 gav selskabet medhold i, at der ikke var dækning for det fremsatte krav. Afvisningen er fastholdt overfor klagerens advokat i mail af 2. juli 2024. Vores mails af henholdsvis 24. maj og 2. juli 2024 er vedlagt af klageren. Kopi af kendelsen vedlægges til orientering som **bilag 2**.

Sagen er herefter indbragt for Ankenævnet for Forsikring.

Vores vurdering

Alm. Brand har på baggrund af ankenævnsklagen ikke fundet anledning til at ændre vores vurdering, hvorefter afgørelsen fastholdes.

Det fremgår af forsikringsbetingelsernes punkt 3.2, at det er en betingelse for dækning, at der er rimelig grund til at indbringe tvisten for domstolene eller voldgift. Derudover fremgår det af betingelsernes punkt 7a, at omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund, f.eks. hvis sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen, eller fordi omkostningerne ikke står i rimeligt forhold til sagens genstand, ikke er dækket af retshjælpsforsikringen.

I Retshjælpsforsikringen fra 1994, side 329 skriver Michael Wiisbye, at såfremt sagen er blevet realitetsbehandlet af et ankenævn, og ankenævnet har afvist at tage klagen til følge, er sikrede som hovedregel ikke berettiget til retshjælpsdækning til efterfølgende prøvelse af spørgsmålet for domstolene.

Af retshjælpsforsikringen side 331 fremgår det endvidere, at Ankenævnet for Forsikring har anlagt den praksis, at såfremt sikrede ikke har fået medhold i ankenævnsbehandlingen, er det sikrede, der har bevisbyrden for, at der er rimelig grund til at føre retssag om spørgsmålet.

Af advokatens anmodning om retshjælpsdækning af 17. maj 2024 fremgår, at klageren under sagen mod Alm. Brand vil gøre gældende, at Alm. Brand skal erstatte klagerens smykker til en værdi af 129.154 kr., som klageren fik stjålet i forbindelse med et anmeldt tasketyveri. Alm. Brand har imidlertid afvist dækning med henvisning til, at klageren ikke har sandsynliggjort sit krav.

Det er i forhold til retshjælpsforsikringen klageren, der skal sandsynliggøre, at der er rimelig grund til at føre proces, ligesom det påhviler klageren at sandsynliggøre, at der er kommet nye væsentlige oplysninger siden Nævnets kendelse, eller at der er tale om en åbenlyst fejlagtig afgørelse, som kan sandsynliggøre at domstolene vil komme frem til et andet resultat.

På det foreliggende grundlag finder vi det tvivlsomt, om klagerens advokat vil kunne gennemføre sagen med et gunstigt resultat for klageren.

Vi lægger ved vores vurdering særlig vægt på, at Ankenævnet for Forsikring i AK 100.528 har truffet afgørelse i sagen, og at et enstemmigt Ankenævn har givet selskabet fuldt medhold. Vi gør i den forbindelse opmærksom på, at Ankenævnet ikke har fundet det nødvendigt med yderligere bevisførelse, ligesom Ankenævnet heller ikke, jf. Nævnets vedtægter § 4, har afvist at træffe afgørelse i sagen og henvist til domstolene med henblik på en nærmere bevisførelse. Ankenævnet har således fundet de i sagen fremlagte beviser, fotos, og partshøringer tilstrækkelige til at kunne træffe en afgørelse i sagen. Det bemærkes, at Ankenævnet har fundet, at omstændighederne omkring klagerens skadeanmeldelse til andet selskab i 2019, hvor klageren ligeledes fik stjålet værdifulde smykker fra sin taske og tyveriet anmeldt til Alm. Brand i 2023 er så særegne, at klageren har bragt sig i en bevismæssig vanskelig situation ved at anmelde samme ring ved begge tyverier. Derudover lægger Ankenævnet også særlig vægt på, at klageren skulle have generhvervet et ret specielt smykke, men at hun ca. 4 år efter ikke kan fremlægge en kvittering på generhvervelsen.

Når sagen er tabt ved Ankenævnet for Forsikring, vil der som altovervejende hovedregel ikke kunne bevilges forhåndstilsagn til en retssag. Et forhåndstilsagn gives kun i de tilfælde, hvor der er fremkommet nye væsentlige oplysninger siden Ankenævnet traf afgørelse i sagen, eller hvor afgørelsen er åbenbart forkert, hvilket kan sandsynliggøre at domstolene vil nå frem til et andet resultat. Vi henviser til AK 93.135.

Der ses ikke siden Ankenævnets behandling af sagen at være fremkommet nye væsentlige oplysninger, som sandsynliggør klagerens krav. Der foreligger dermed ikke oplysninger, der indikerer at domstolene vil nå frem til et andet resultat end Ankenævnet.

Ankenævnets kendelse er i tråd med tidligere praksis på området, og det er således vores opfattelse at kendelsen er korrekt. Vi gør i den forbindelse opmærksom på, at Ankenævnet er et uvideligt forbrugerklagenævn, som består af et sekretariat bestående af blandt andet jurister, samtidig sidder der ved afgørelsen af de enkelte sager en formand, der enten er Højesteretsdommer eller Landsdommer samt repræsentanter fra henholdsvis Forbrugerrådet og fra Forsikringsselskaberne, hvorfor Ankenævnet må antages at have kompetencen til at træffe afgørelser i sager af denne karakter.

Ankenævnet for Forsikring

8.

102135

På denne baggrund fastholder Alm. Brand, at vi ikke kan tilbyde forhåndstilsagn om retshjælpsdækning for omkostningerne i forbindelse med sagens førelse mod selskabet, idet der efter vores opfattelse ikke er udsigt til, at domstolene vil nå til et andet resultat end Ankenævnet hvorfor omkostningerne forbundet med at føre sagen således ikke er rimelige at afholde, jf. betingelsernes punkt 3.2 og 7a.

Af andre lignende sager fra Ankenævnet kan henvises til AK 100.147 samt AK 98.371."

Klageren har i mail af 16/9 2024 til nævnet bl.a. anført:

"Alm. Brands indlæg af 8. september 2024 giver anledning til følgende nedenstående bemærkninger.

Som det også er forekommet i selve sagsbehandlingen for Alm. Brands behandling af min forsikringssag angående ranet, ser Alm. Brand også, for ankenævnet, helt bort fra de nye og relevante fakta, der fremlægges i sagen.

Der kommenteres ikke med ét enkelt ord, på de nye faktuelle oplysninger, der er fremlagt i forbindelse med anmodningen om retshjælpsforsikringsdækning til anlæg af sag mod Alm. Brand angående ranet.

Der henvises alene til, at ankenævnet i sagen om ranet, har givet Alm. Brand medhold. At der efterfølgende er fremlagt nye oplysninger, specifikt redegjort for fejl i selskabets opfattelse af billegedatoer, redegørelsen for hvorledes der gennem vidneførelse og eventuelt syn og skøn vil kunne føres bevis for erstatningskravet, afføder ingen bemærkninger.

Alm. Brand ses ved sin nægtelse af at yde retshjælpsforsikringsdækning til en retssag mod Alm. Brand, alene at varetage selskabets egen interesse i at forhindre mig som kunde i at føre sag mod selskabet og derigennem opnå den erstatning, som jeg mener, at jeg er berettiget til. Alm. Brand må imidlertid ikke ved behandlingen af begæringen om retshjælpsforsikringsdækning, lade det indgå som moment i sagen, at retssagen skal føres mod selskabet selv. Havde kravet vedrørt et andet forsikringsselskab eller en privatperson, ville (og skulle) Alm. Brand med samme bevismidler have meddelt dækningstilsagn.

Det er åbenlyst, at der ved fremlæggelse af de nye oplysninger, specificering af billedernes reelle og korrekte datoer, ved syn og skøn samt ved vidneforklaringer, vil kunne ske underbygning af mit krav med udspring i ranet. Alm. Brands manglende kritik af de enkelte bevismidler bekræfter blot dette, idet det ses, at selskabet ikke har kunnet påpege kvalitative indsigelser mod bevismidlerne.

Jeg har således ikke yderligere kommentarer hertil og henviser til min tidligere skrivelse."

Selskabet har i brev af 10/11 2024 til nævnet bl.a. anført:

"Vi har noteret os klagerens bemærkninger af 16. august 2024. Bemærkningerne giver ikke anledning til at ændre vores vurdering af sagen.

Klageren oplyser selv, at der ikke er fremlagt nye oplysninger i sagen.

I forhold til de nye billeder, som klageren oplyser nu at have tidsbestemt dato for optagelsen af, bemærker vi at der er tale om de samme billeder, som allerede er fremsendt til Alm. Brand og som har været fremlagt for Ankenævnet i AK 100.528.

Som det også blev oplyst i forbindelse med den tidligere sag, har vores skadeinspektør undersøgt metadataene for billederne og fundet at dataene på billederne er de samme som de redigerede/klippede billeder, som Alm. Brand i første omgang modtog. Undersøgelsen af de bagvedliggende data viste således, at billederne var taget kort tid før det anmeldte tasketyveri.

Det er således fortsat Alm. Brands vurdering, at der ikke er fremkommet nye væsentlige oplysninger til sagen, som sandsynliggør at sagen vil få et andet udfald ved domstolene. På denne baggrund fastholder Alm. Brand sin stillingtagen i sagen."

I mail af 14/10 2024 har klageren hertil bl.a. anført:

"Jeg tilføjer hermed mine bemærkninger til Alm. Brands indlæg af 11. oktober 2024.

Jeg lægger mærke til, at selskabet atter nævner, at der ikke er nye oplysninger til sagen. Dette er ikke korrekt i forhold til, at jeg, og min advokat, netop påpeger, at der er nye og relevante fakta, som netop skal korrigere og berigtige den fejlagtige konklusion vedrørende billederne, samt vedrørende at nogle af smykkerne ikke kan værdi fastsættes, samt vedrørende den vidneførsel, der endnu ikke har kunnet finde sted.

Det er korrekt, at der ikke med sidste skrivelse er tilkommet nye billeder. Jeg henviser til de billeder, der er på sagen, men påpeger igen, at metadata ændres, når der redigeres/skæres i billedet og jeg henviser også til, at selskabets egen sagsbehandlere på sagen medgav, at dette var og er korrekt. Man kan således ikke længere se den oprindelige dato for disse specifikke billeder, hvor noget eller nogle personer af skåret fra. Men ud fra de faktuelle data på billederne, blandt andet fra et hus, der blev solgt for 3 år siden, eller hvor min voksne døtre på [i tyverne], er unge teenager med videre, kan bevises ved en domstol, at billederne umuligt kan have været fra begyndelsen af 2023.

Dernæst, er disse som nævnt, blot en lille del af den samlede mængde af billeder til sagen, hvoraf de resterende billeder er mange år gamle, som min tabel netop viser – se min tidligere skrivelse med dato for billederne. Man kan således ikke juridisk konkludere, at hændelsen ikke er forekommet, fordi nogle få billeder er af nyere dato, men resten er af gammel dato. Disse momenter vil der blive redegjort for af min advokat ved en domstol, og som kan ændre resultatet.

Dernæst, vil der som nævnt blive ført vidner, hvis udsagn ikke er på sagen, som den står pt. Disse vidner vil kunne føre bevis for erstatningskravet, den præcise værdi samt af hændelsen og hvad der foregik i minutterne efter. Da der således fortsat er en manglende kritik fra selskabets side for sagens beviser, og idet der ikke er løftet bevisbyrde for, at ranet ikke har fundet sted, mener jeg fortsat, at der skal bevilliges retshjælp i denne sag, og jeg henviser til de forrige skrivelser, og har ikke yderligere kommentarer hertil."

Ankenævnet *for* Forsikring

10.

102135

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen. Uddrag af bilagene gengives nedenfor.

Af nævnets kendelse i klagerens sag 100528 af 3/4 2024 fremgår bl.a.:

"Nævnet udtaler:

Klageren anmeldte, at hun den 23/1 2023 fik stjålet en Burberry-taske med 7 fingerringe, et forgyldt armbånd, en guldhalskæde med diamanter, et Tag Heuer ur og AirPods Pro, da hun var på vej hjem fra et fitnesscenter. Klageren opgjorde sit krav til 129.154 kr. Selskabet har afvist dækning med henvisning til, at klageren ikke har sandsynliggjort sit krav.

Selskabet har anført, at selskabet ikke har tillid til anmeldelsen eller kravet, og at "Vi undrer os over, at klageren vælger at tage smykker på til en samlet værdi af omkring 130.000 kr., når hun forlod hjemmet omklædt og formålet med hendes tur udelukkende var træningen. Smykker, som hun i øvrigt ikke kan have på under træning, da de gør ondt, generer og er i vejen. Vi undrer os desuden over, hvad formålet har været med at medbringe en forholdsvis dyr Burberry taske til træning, når hun gik hjemmefra omklædt og klar til træning og ikke tog bad i træningscentret".

Selskabet har anført, at klageren ved tidligere forsikringsselskaber har anmeldt 29 skader på 5 år. Selskabet har anført, at 2 af de ringe, klageren har anmeldt stjålet – en 18 kt guldring med diamanter til en værdi af 19.800 kr. (ID 6) og en guldring fra guldsmed 2 (med sten formet som en blomst) til en værdi af 5.400 kr. (ID 5) – går igen fra en anmeldelse af et nærmest identisk tasketyveri til klagerens tidligere forsikringsselskab i 2019. Selskabet har anført, at klageren – da hun blev spurgt til, om hun tidligere havde været udsat for lignende tyverier – huskede to episoder for henholdsvis 20 og 30 år siden, men ikke tyveriet i 2019.

Selskabet har anført, at klagerens fotografier af smykkerne er meget opstillede og er taget kort tid før skadesdatoen. Certifikaterne på en 18 kt guldring med diamanter til en værdi af 19.800 kr. (ID 6) og på en diamanthalskæde i hvidguld til en værdi af 28.900 kr. er lavet 12/1 2023, dvs. 11 dage før det anmeldte tasketyveri. Selskabet har anført, at klageren frafaldt kravet på Tag Heuer-uret, da hun ikke ville udlevere informationer om sin ekskereste, som gav hende uret. Selskabet har i indledende korrespondance anført, at det kan ikke betragtes som dækningstilsagn, at klageren fik adgang til at notere genstandene i Scalepoint, idet selskabet er nødsaget til at kende kravet og dokumentationen herfor, før selskabet kan tage stilling til dækningen.

Klageren har anført, at hun altid går med smykkerne og kun tager dem af, når hun træner. Klageren har anført, at "grunden til, at jeg lod/lader dem være i tasken, er at jeg er vant til at have dem i min taske, når jeg tager tasken ud af skabet og tager dem på igen når jeg har taget bad derhjemme. Tasken har jeg med til træning fordi den ikke er særlig stor, samt at jeg går med denne taske stort set dagligt, så det er én, som jeg har med overalt. Jeg tager ikke mine smykker på, på vejen hjem fra træning, eller stopper op for at gøre dette". Klageren har anført, at den ene ring, som blev stjålet i 2019, har en lilla og en turkis sten og er helt forskellig fra de ringe, der blev stjålet i 2023. Klageren har anført, at hun generhvervede guldringen med blomsten efter tyveriet i 2019 (ID 5). Klageren har anført, at hun angav i Scalepoint, at ringen var købt i 2019.

Klageren har anført, at hun også oplyste om tyveriet i 2019, da selskabet spurgte ind til lignende tyverier. Klageren har anført, at omstændighederne omkring tyveriet i 2019 ikke var de samme som i denne sag. Hendes barn var med, og der blev stjålet andre genstande og andre smykker. Klageren har anført, at det ikke er korrekt, at alle fotografierne er taget kort før januar 2023. Der er en lang række flere år gamle fotografier, som viser genstandene, hvilket bl.a. ses på børnenes forskellige aldre. Klageren har anført, at hun valgte "at skære billederne til på en del af dem (ikke på alle), da der enten var nøgenhed, var andre mennesker på eller lignende irrelevant/privat data på. Derefter gemte jeg dem (dem som jeg beskar i), således at de oprindelige billeder, hvad angår disse beskårede billeder, ikke længere findes i den oprindelige form, da jeg har gemt dem, efter jeg skar dem til".

Klageren har anført, at nogle kvitteringer er mistet under flytning, og andre har hun ikke længere, fordi de er mange år gamle. Hun fik lavet certifikat på to af de smykker, hvor hun har mistet kvitteringerne, fordi de har en høj værdi. Klageren har anført, at hun ikke har frafaldet kravet på Tag Heuer-uret. Klageren har anført, at selskabet indledningsvist gav dækningstilsagn, da skadeinspektøren fremsendte link til Scalepoint.

Selskabet har i indlæg af 11/12 2023 oplyst, at fotografierne af Burberry tasken er taget den 11/12 og den 29/12 2022. Fotografi af ringen fra guldsmed 3 er redigeret/komprimeret den 3/1 2023. Fotografiet af de to ringe med sten er taget den 11/12 2022. Fotografierne af Love Ringen fra Ole Lynggaard er taget den 11/12 2022 og den 4/1 2023. Fotografiet af guldringen med diamanter er taget den 11/12 2022. Det dertilhørende certifikat er lavet den 12/1 2023. Fotografiet af uret er taget den 11/12 2022. Certifikatet på halskæden er lavet den 12/1 2023.

Det fremgår af skadesanmeldelse af 23/1 2023, at "Da jeg kommer til omkring ... kommer der en person løbende bagfra og river tasken fra min skulder og løber videre ind i en park der ligger ved ... Jeg løber efter i et stykke men der er meget mørkt og jeg mister synet af tyven da han løber videre gennem parken og hen mod et stort højhus. Jeg råber hele vejen at han skal stoppes og han har stjålet min taske. Der er desværre ingen inde i parken. Jeg går hjem og ringer med det samme til politiet".

Det fremgår af klagerens skadesanmeldelse til tidligere forsikringsselskab i 2019, at "Jeg går i centret, på 1. sal med min [barn], da jeg mærker et lille ryk i min skuldertaske, bagfra. Jeg vender mig om og ser en mand (... hår) løbe væk ned ad gangen og rundt om et hjørne. Jeg råber 'Stop ham', men ingen når at gribe fat i ham. Jeg går straks ned til informationen som kalder på vagt og detektiv". Det fremgår, at klageren anmeldte en ring fra 1/3 2011 til 21.000 kr., en ring med 3 diamanter fra 2012 til 9.400 kr., en ring fra guldsmed 2 fra 2016 til 5.400 kr., en ring fra guldsmed 2 fra 2018 til 5.900 kr., en pung, en makeup-taske og kontanter.

Det fremgår af selskabets sammenstilling af de 2 skadesanmeldelser, at klageren anmeldte en ring fra guldsmed 2 til sit tidligere forsikringsselskab, som var købt den 1/6 2016 for 5.400 kr. og en guldring fra guldsmed 2 (ID 5) til selskabet, som var købt den 28/5 2016 for 5.400 kr. Klageren anmeldte en ring til sit tidligere forsikringsselskab købt den 1/3 2011 for 21.000 kr. og en ring med diamanter til selskabet (ID 6) købt den 28/5 2013 for 19.800 kr. Selskabet har noteret, at der er tale om den samme ring på de fotografier, klageren har fremlagt for henholdsvis selskabet og klagerens tidligere selskab.

Det fremgår af fotografi fremsendt som dokumentation i sagen i 2019, at en hånd bærer to finger-ringe, heraf en guldring med 7 diamanter formet som en blomst. Det fremgår af fotografiet fremsendt til selskabet som dokumentation i sagen i 2023, at en finger bærer en guldring med 7 diamanter formet som en blomst. Det fremgår, at klageren ikke har kvittering, men en servicenota på reparation den 6/9 2022. Det fremgår af Scalepoint, at klageren har angivet alder i år og måneder til "6/11" for ringen (ID 5).

Det fremgår af fotografi fremsendt som dokumentation for sagen i 2019, at en hånd bærer en ring med 2 baner, der mødes i en diamant. Det fremgår af fotografierne fremsendt til selskabet som dokumentation i sagen i 2023, at klageren bærer en ring, der har to baner, som mødes i en diamant. Det fremgår, at klageren ikke har kvittering, men en vurdering af 12/1 2023 fra guldsmed 1 på 19.800 kr. Det fremgår af Scalepoint, at klageren har angivet alder i år og måneder til "9/11" for ringen (ID 6).

Efter en samlet vurdering finder nævnet, at sagens omstændighederne er så særegne, at nævnet ikke har grundlag for at kritisere selskabets afgørelse. Nævnet bemærker, at det ikke kan betragtes som en anerkendelse af skaden eller et tilsagn om dækning, når selskabet lader klageren indtaste sit krav i Scalepoint.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på sammenfaldet mellem den anmeldte hændelse i 2023 og hændelsen i 2019. Nævnet bemærker, at klageren har bragt sig i en bevismæssig vanskelig situation ved at anmelde samme ring (ID 5) ved begge tyverier, idet nævnet bemærker, at klageren i Scalepoint har anført, at alderen på ID 5 er "6/11", hvilket ikke er foreneligt med klagerens oplysning om, at hun generhvervede ID 5 i 2019.

Nævnet har videre lagt vægt på, at klageren skulle have generhvervet et ret specielt smykke, men at klageren ca. 4 år herefter ikke kan fremlægge en kvittering på generhvervelsen. Nævnet har henset til selskabets oplysning om, dels at nogle fotos af smykkerne er taget umiddelbart før den anmeldte hændelse, dels at de to smykkevurderinger er udarbejdet kort tid før hændelsen.

Det, som klageren i øvrigt har anført, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold."

Af brev fra klagerens advokat til selskabet af 14/6 2024 fremgår bl.a.

"Indledningsvist bemærkes, at indboforsikringsselskabets afvisning, ses at bygge på den ubegrundede og udokumenterede bias, at personer ikke bærer eller medbringer værdifulde smykker, ure eller genstande i træningscenteret, hvorfor min klient helt uberettiget og fordomsfuldt mistænkeliggøres som forsikringssvindler for at gøre netop dette.

Samtidig kan indboforsikringsselskabets sagsfremstilling i den forbindelse alene læses således, at indboforsikringsselskabet er af den opfattelse – eller kraftigt insinuerer – at min klient skulle have taget smykkerne på med henblik på at gå i træningscenteret. Dette er naturligvis ikke tilfældet.

Min klient har, som så mange andre danskere, på helt sædvanlig vis iført sig smykkerne som en del af den daglige beklædning og været ikklædt disse hele dagen, herunder i forbindelse med bl.a. dagens besøg i træningscenteret.

Der er således intet ved min klients ageren, som burde afstedkomme mistænkeliggørelse eller spekulationer om forsikringssvindel eller den udtalte undren, som eksempelvis kontorinspektør... gentagne gange udtaler i sin skrivelse af 16. maj 2023.

Hvad i øvrigt angår Deres forespørgsler i skrivelse af 24. maj 2024, skal følgende anføres: Hvad angår dokumentation for genstandenes værdi er det ikke korrekt, at nævnets afgørelsen påpeger, at dette ikke er bevist. Alene indboforsikringsselskabet har påstået dette.

Det står angivet i afgørelsen fra indboforsikringsselskabet, at: ”Sagen er afgjort på baggrund af manglende behørig dokumentation (købskvitteringer)”. Det omhandler således udelukkende købskvitteringerne, som det er fremhævet, mangler.

Behørig dokumentation angående en hændelse som ran og tyveri, er ikke nødvendigvis udelukkende originale købskvitteringer. Et certifikat udarbejdet af en guldsmed, en reparationskvittering med angivelse af smykke model, værdi, ægthed, samt materiale, og med det originale smykke-nummer, er ligeledes at betegne som behørig dokumentation og hvorfor der bør være dækning herfor, og hvorunder en forsikringstager er dækningsberettiget i forhold til, at en sådan dokumentationsfremvisning, der bekræfter ejerskab og genstand, herunder dens værdi, er behørig dokumentation.

Disse dokumenter har min klient fremsendt, hvad angår de stjålne genstande.

Såfremt værdien af smykkerne bestrides – hvilket nævnet som sagt ikke har lagt til grund – vil værdien under en retssag kunne belyses ved vidneforklaring fra Guldsmed ..., som har besigtiget smykkerne og i øvrigt ved syn og skøn.

Allerede af den grund, findes en retssagsbehandling relevant og rimelig, idet min klient ikke under nævnsbehandlingen har kunnet indkalde vidner eller begære syn og skøn.

I forhold til dokumentation i form af billeder, er der fremsendt en lang række billeder, hvoraf nogle af disse er af ældre dato og nogle er af nyere dato. For ingen af smykkerne er der alene fremsendt billeder af nyere dato, hvilket bekræfter, at min klient har været i besiddelse af smykkerne i længere tid forud for forsikringsbegivenheden og tillige dokumenterer, at der ikke er taget billeder med henblik på forestående indtræden af forsikringsbegivenhed.

Størstedelen af billederne, er taget flere år tilbage i tiden. Der er derudover enkelte, der er skåret til efter ranet, med henblik på, at de skulle benyttes til dokumentation til indboforsikringsselskabet, efter røveriet var sket.

Grunden til, at denne redigering fandt sted for enkelte af dem, var, at der på en del af billederne enten var andre personer, private oplysninger, eller andre private informationer/detaljer på billederne, som også beskrevet i materialet (fx at billedet havde en person i bikini osv, hvorom det ikke var ønsket at fremsende uredigeret/fraskåret).

Som det vil være de fleste bekendt, gemmes datoen for billeder ud fra denne redigering, når billedet gemmes på ny, og dette overskriver den oprindelige dato.

Som ses af sagsakterne, var der i alt fremsendt 14 separate e-mails, med i alt 19 billeder den 21. august 2023, hvor størstedelen af disse var flere år gamle. Derudover, blev der, den 21. juli 2023, fremsendt yderligere 5 e-mails med 8 billeder. Disse, i alt 27 billeder, blev fremsendt ud over det billeder der allerede blev sendt sammen med anmeldelsen.

Det ses af indboforsikringsselskabets argumentation gennem sagsforløbet, at selskabet udelukkende valgte at fokusere på dem med nyere datoer, og se bort fra de andre, selvom de var i sagsakterne.

Tidspunktet for billedernes optagelse, kan udledes af eksempelvis alderen på personerne på billedet, hvor disse personer i dag beviseligt er mange år ældre, end de var på de pågældende billeder, samt på det forholdt, at der er billeder taget på en terrasse i det hus, som anmelder fraflyttede i august 2021. Billederne er således beviseligt betydeligt ældre end tidspunktet for forsikringsbegivenheden.

For så vidt angår smykkecertifikaterne, skyldes udarbejdelsen den simple årsag, at kort forinden var flyttet i en lejlighed, og hvor disse to købskvitteringer/diamantcertifikater, var bortkommet.

I forhold til vidner i sagen, der som anført ikke kunne føres i ankenævnet, vil min klient føre vidnet A, der så min klient, netop før hun gik til træningscentret med smykkerne på og tasken med sig.

Samme vidne så min klient få minutter efter røveriet, hvor min klient ankom derhjemme, og i oprevet tilstand – uden tasken og uden smykkerne – kunne fortælle hende, hvad der var foregået.

I forhold til bevisbyrden i sagen, vil denne blive løftet ved fremlæggelse af de i sagen allerede indeholdte bevisdokumenter, vidneførelse af såvel guldsmed som vidnet Sif og – afhængigt af indboforsikringsselskabets stillingtagen i sagen – syn og skøn vedrørende værdien af de øvrige genstande.

I forhold til de juridiske aspekter i sagen, vil det – i overensstemmelse med gældende praksis – blive gjort gældende, at det ikke et forsikringsretligt krav, at bevisbyrden alene kan løftes ved fremlæggelse af originale købskvitteringer, idet bevisbedømmelsen er fri ifølge Retsplejeloven.

I den konkrete sag, findes der ikke omstændigheder der begrundet en skærpet bevisvurdering /-byrde, idet der ikke – trods indboforsikringsselskabets ihærdige forsøg på vinkling/fordrejning af fakta – findes unormale omstændigheder ved min klients ageren før, under eller efter forsikringsbegivenheden.

Indboforsikringsselskabet har ikke afvist dækning med den begrundelse, at forsikringsbegivenheden ikke er indtrådt, hvorfor dette ikke er et tema i sagen på nuværende tidspunkt. Der er således ikke anledning til yderligere argumentation for dette, idet denne indsigelse ikke er rejst af indboforsikringsselskabet.

Reelt ses eneste tema således at være, om min klient har haft de påståede smykker, samt disse smykkers påståede værdi.

Der er således generelt tale om en banal forsikringssag, hvor indboforsikringsselskabet har afgjort sagen på baggrund af fordomme og udokumenterede antagelser om skadelidte, herunder usaglig hensyntagen til tidligere skadeshistorik, frem for en korrekt, faglig og saglig behandling af erstatningsspørgsmålet.

Vedrørende praksis på området kan henvises til ankenævnets afgørelse af 1. maj 2024 i sagsnr. 100536, hvor billeder af guldmønter ansås at være tilstrækkelig dokumentation, idet der ikke kunne fremlægges købskvitteringer.

Ligeledes henvises til ankenævnets afgørelse af 17. april 2024 i sagsnr. 100879, hvor forsikringsselskabet af egen drift fik værdien af stjålne smykker vurderet hos en guldsmed, og hvorved den vurdering indgik i bevisvurderingen med afgørende vægt.

Der findes med ovenstående ikke behov for udarbejdelse af udkast til stævning for Deres meddelelse af dækningstilsagn, som herefter imødeses."

Det fremgår af forsikringsbetingelserne:

"3. Hvad dækker retshjælpsforsikringen

Forsikringen dækker tvister, som er opstået i privatlivet.

...

3.2 Rimelig grund

Det er en betingelse for dækning, at der er rimelig grund til at indbringe tvisten for domstolene eller voldgift. Hvis der efter selskabets opfattelse ikke er rimelig grund, skal selskabet begrunde det."

Nævnet har fået forelagt bilagene fra behandlingen af sag 100528.

Nævnet udtaler:

Klageren har anmodet om retshjælpsdækning til at anlægge en sag mod selskabet, idet selskabet har afvist at yde dækning for et anmeldt tyveri af klagerens taske med indhold. Selskabet

har afvist at yde forhåndstilsagn om retshjælpsdækning under henvisning til, at der ikke er rimelig grund til at føre sagen. Selskabet har anført, at der ikke er fremkommet nye oplysninger af betydning for bedømmelsen af sagen, og at nævnet i sag 100528 gav selskabet medhold i, at der ikke var dækning for det fremsatte krav.

I sag 100528 fandt nævnet, at der var en sådan tvivl om det af klageren angivne hændelsesforløb, at klageren ikke havde bevist, at der var indtrådt en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed.

Klageren har til støtte for, at der er rimelig grund til at føre sagen ved domstolene bl.a. anført, at der ved retten kan føres yderligere bevis for, at de fotos, som hun har fremlagt til støtte for sit krav, ikke er taget umiddelbart før tyveriet, og at metadata alene afspejler, at hun i forbindelse med tyveriet redigerede i billederne, da hun ikke ønskede at fremlægge privat indhold, der var selskabet uvedkommende.

Herudover har klageren bl.a. anført, "Dernæst, vil der som nævnt blive ført vidner, hvis udsagn ikke er på sagen, som den står pt. Disse vidner vil kunne føre bevis for erstatningskravet, den præcise værdi samt af hændelsen og hvad der foregik i minutterne efter. Da der således fortsat er en manglende kritik fra selskabets side for sagens beviser, og idet der ikke er løftet bevisbyrde for, at ranet ikke har fundet sted, mener jeg fortsat, at der skal bevilliges retshjælp i denne sag, og jeg henviser til de forrige skrivelser, og har ikke yderligere kommentarer hertil."

Efter en gennemgang af sagen kan nævnet ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde forhåndstilsagn om retshjælpsdækning til sagen mod selskabet. Nævnet har blandt andet lagt vægt på udfaldet af den tidligere ankenævns sag, og på at der ikke efterfølgende er fremkommet nye oplysninger i sagen, der giver anledning til at antage, at en retssag vil medføre et for klageren mere gunstigt resultat.

Ankenævnet for Forsikring

18.

102135

Nævnet finder på baggrund heraf, at der ikke er rimelig grund til at føre sagen, jf. forsikringsbetingelsernes punkt 3.2. Det, som klageren i øvrigt har anført – herunder at der under en retssag er mulighed for vidneafhøringer – kan efter tvistens og bevistemaernes karakter ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'P. Thønnings', written in a cursive style.

Peter Thønnings